

רחל מרחלת על כל העולם

חתונה בבית דיין

זהו אחרי כל הרעש שהם עשו הם גם הגיעו סוף סוף לרבנות. היא — **מלי היומנר** בשימלה פירחנית חמודה, הוא — **אורי דיין**, בבגדיו הכפריים הפשוטים. ביום חמישי הלכו להירשם לנשואין. אחרי שהם נרשמו הם הירשו לעצמם להתחבק ולהתנשק לעיני הרבנים. זה כבר מותר. והם חזרו למושב לחכות לחתונה עצמה.

לא ברור בדיוק מה הם יעשו עם זה במושב, אבל האשה, מלי, הביאה לחתן נדונה של עשרים אלף דולאר, כפיצוי שבעלה נתן לה על גירושיהם. חוץ מזה יש כל הסיכויים שהתרגולות של הנלה והסטים והפרות יתפוצצו בקרוב ממדאות עיניהם, כי אם הכלה החדשה, מלי הייט-נר, לא תלך לחלב אותם ולתת להם אוכל ולאסוף את הביצים שלהם כשהיא לבושה ככל שמלות דור שלה, או רק בחלק מהן, מה היא תעשה עם כל השמלות הללו?

חוץ משמלות יש לה גם איזמרגדים זיהלומים, ואבנים טובות ויפות מכל מיני מינים, ועל נכסים כאלה קשה לוותר, אז לפחות אפשר לנקר בהם את עיני התרנגולות.

ובזה עוד לא גמרנו את החתונות בבית דיין. הם גמרו לחתן את המשפחה, והם מתחילים להתרחב קצת בעניין הזה.

ביום השבת חיתנו בבית שבע-החתונות הזה את **יונתן גפן**, את אשתו **נורית מקובר**.

יונתן גפן יש יחוס גדול וארוך. מלבד היוזן פיצמוני הוא גם כתב ספר שירים

יונתן ונורית (עם האחות הקמנה ענת)

ראשיהעיר

(המשך מעמוד 19)

לא נקראה לחקור את אומנם הציץ מישהו ליעקב סאלם לשלם למישהו אחר סכום של 80 אלף ל"י, תמורת הסכמה להכניסו כי שותף בתחנת-דלק. בעייה זו נתונה עתה ל-חקירת משרד-הפנים. היה זה רק גילוי שולי בשערורייה ציבורית גדולה הרבה יותר, ה-מטילה צל כבד על מוטקה אלון.

בין משרד-הביטחון ואירגון נכי צה"ל מ-צד אחד לבין מינהל מקרקעי ישראל קיים הס-כם, לפיו לא יחכיר מינהל המקרקעין שטח ארמה לצורך הקמתה של תחנת-דלק, אלא אם כן שותף לאותה תחנה נכה צה"ל, ש-קיבל על כך המלצה ממשרד-הביטחון.

לפני כשנתיים שמע אליהו פוגל, תושב נצרת עילית, כי עומדים להקים תחנת-דלק בשטח נצרת עילית, על ארמת מינהל מקר-קעי ישראל. פוגל הוא נכה צה"ל, שנפצע עוד במלחמת העצמאות, בעת החקפת מטו-סים מצריים על שדה-דוב בתל-אביב. הוא נכה בשיעור של 65%. יחד עם נכה שני, דוב שורק, שהוא נכה ב-100% מאחת מ-פעולות התגמול, קיבלו השניים המלצה מ-משרד-הביטחון להיכנס כשותפים לתחנה.

כשהמלצה בידם, פנו השניים למינהל מקרקעי ישראל. משם ביקשו אישור להקמת תחנת-הדלק מן המועצה המקומית של נצרת עילית. המועצה סרבה לתת את האישור. ה-טענה היתה כי המועצה רוצה שהתחנה ת-ר-קם בידי גוף ציבורי וכל מה שהיא מוכנה לעשות הוא להמליץ בפני אותו גוף ש-יעסיק נכה בתחנה, אבל לא כשותף.

כמוצא מסרוב מועצת נצרת עילית לתת את האישור לנכי צה"ל, החלה התרוצצות, שבמהלכה נחשפו עובדות מוזרות:

● המועצה לא רצתה לתת לנכי צה"ל להקים תחנת דלק מפני שראשיהמועצה ב-עצמו רצה להקים במקום תחנת דלק.

● ראשי-המועצה לא רצה את תחנת ה-דלק כאישיות פרטית, אלא כנוציג החברה ל-פיתוח נצרת, בה שותפים המועצה המקו-מית וחברת עמידר, ושמינוחיה רשומות על שם אנשים פרטיים, כמר אלון וכמה מעובדי עמידר, שאינם עובדים עוד בחברה. למעשה הוקמה חברה זו עוד לפני שהיתה קיימת המועצה המקומית בנצרת עילית, ולא חל עליה כל פיקוח של משרד-הפנים.

● מינהל מקרקעי ישראל הקציב למר אלון שטח להקמת תחנת הדלק, בניגוד ל-הסכם עם אירגון הנכים, על-סמך הטענה ה-מוזרה: "כי המשא-והמתן עימו החל עוד לפני שההסכם נכנס לתוקפו".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

● מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל-מקרקעי ישראל נאמר: "מרשתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב-חלקה האמורה".

השב. היא היתה נהדרת. היא לא התחילה עם כל מיני קנוצים הנהונים בישראל על ידי ישראליות מזויפות. כמו אשת-תרבות המעולם הגדול היא השיבה לו שיהיה על

הים הגדול ועל גליו הטומנים בחובם מי יודע מה. היא סיפרה לו על החיים בעיר למ הגדול, על ספרים שהיא קראה לאחר רונה, בכל מיני שעות, והוא רגיש ש-באמת הוא ראוי לעולם, והעולם ראוי לו.

הם טיילו יחד על שפת הים, הם הלכו לאכול במיסעדה קטנה ונעימה הנשקפת אל העיר, ואחר-כך הם הלכו לאיטם לכיוון המלון שלו. לאט לאט, בעצלות, שום דבר לא בוער, הלילה עוד גדול והאהבה רכה. וכשהם היו שניהם בתוך המיטה הרח

הנקרא שירים שעת אוהבת כמוהו. ומל-בד היותו עיתונאי, העובד במעריב, הוא גם בן-אחותו של משה דיין.

זה לא כלום לעומת היחסים של נורית מקובר, שמלבד העיניים המקסימות שלה, המדברות בעד עצמה היא ידידתו של אסי דיין במשך זמן רב, ועכשיו היא חוזרת למשפחה הזאת בדרך צודית.

כשהעיתונאי בעל-השם עזב את הא-רץ הוא השאיר את אשתו בתוכו, סירק יפה את הקרחת שלו, שעררה אחת להנה ושעררה אחת להנה, והכין את עצמו לכי-בושים גדולים. ואכן כשהוא הגיע לעיר החוף הוא ראה שלא יהיו שום בעיות. בכל העיר, שהיתה מלאה עיתונאים, לא

נמצא אף עיתונאי שידמה לו וישחה לו בכוח הכיבוש שלו, ובמיספר שערותיו. ביום הראשון הוא הוציא את עצמו ל-טיול בטיילת, והבחין מייד בשלוש נצרות שנועצות בו עיניים. שתיים מהן נראו לו חינף ומייד כמו סתם פראיריות, והוא עם הנסיון שלו יכול היה מייד להגיד שהשלישית, כאילו גולדה בשביל בללות את הלילה איתו.

הוא ניגש אליה וסיפר לה על יפי הים וגליו, כי הוא גם כותב ספרים, ועל חל-קת צווארה המושכת אותו, ועל עיניה ש-דיברו אליו ממבט ראשון, ועל כל מה שמחכה להם יחד.

היא מצאה חן בעיניו. יותר ממה ש-

אהבה על החוף

בה, מתחת לסדינים הנקיים, והוא ליטף את חלקת צווארה, וזאת אותה חלקה שדו-בר בה עוד בהתחלה, היא גחנה אליו ברכות, קירבה את שפתיה לשפתיו ולח-שה לו בקול מלא חושים: "אתה יודע, מון שרי", כי זה היה בארץ בה אומרים דברים כאלה, "אתה מוצא חן בעיני, בשי-בילך אני אקח הרבה יותר זול, רק שלו-שים פראנק", כי זה היה בארץ בה מחשי-בים דברים כאלה בפראנקים.

ואל תחשבו שהעיתונאי שלנו הוא טי-לא. לא, תניח ומייד הוא הבין שמה ש-מונח כאן לפניו זה זונה, והוא לא היסט. הוא קם מהמיטה. הגיש לה את בגדיה וביקש אותה לעזוב את המלון.

לא הבינה את החיים, היא עשתה כל מיני טעויות. עכשיו היא גילתה את האמת, והאמת היא **יהורם גאון**.

היא חיכתה לו כבר במלון מרטינו ב-קאן. היא ניהלה איתו חיים מלאי אהבה במשך כל הפסטיבל. ועכשיו, כשהוא נמ-צא כבר בארץ, היא מנהלת איתו קשרי אהבה טלפוניים הדוקים.

לפני שנה, כשהיא מצאה את גבר חייה, **משה ינוקא**, והבינה שמה שהיה עד אז הכל היה טעות, וגם לפני שנתיים, כש-היא מצאה את אביר חלומותיה **טרי שאולי**, והבינה שהנה סוף-סוף היא עו-דת להתחיל בחיים חדשים, גם אז היה לגמרי אחרת. לא דומה בכלל למה שקורה לה היום. כי היום קרה לה דבר שלא קורה לכל אשה כל פעם. דבר שעובר על האדם פעם אחת בעשרות שנים, וגם אז, רק כשהוא צעיר. היום היא מצאה את הגבר האחד והיחיד, גבר חייה, אביר חלו-מותיה, שאינו ניתן בשום אופן להחלפה. היא תתגרש. אולי היא תבוא לארץ. אולי, בכל אופן כשירוס יסע ללונדון היא תיפגש איתו כימעט יום יום. ואז היא תראה הכל. ותחליט.

ומה אומר בעל הדבר? אותו לא שוא-לים בכלל.

חלומות...

סוף-סוף גילתה **גליה ארקין** את גבר חייה. עד עכשיו היא היתה טיפשה, היא

לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

אבות ובנים

ז'אן מארה הגיע ארצה עם נער צעיר ויפה, העונה לשם **סרג**.

אם מישהו רוצה לדעת מי הוא אותו בחור, הוא צריך רק לשאול ואז הוא יקבל תשובה שזה בנו של ז'אן מארה, יבן לא ברור אם התשובה הזאת נכונה.

במשך שנים ידוע היה ז'אן מארה שהשקן כידידו האישי של ז'אן קוק-טו, אחר כך הוא חי כמה שנים עם יריד אחר ונפרד ממנו, וחזר אליו שוב, ולכן כל העולם התפלא כשיום אחד הוא פנה אל הרדיו, המלוויה והעיי-תונות בסיפור חדש מוזר.

הוא סיפר איך ישב פעם בבית-קפה, וצעיר אלמוני ניגש אליו והתיישב לידו, והם החלו לשוחח, ופיתאום פרץ הצ-עיר בקריאה נוראה: "אבא, אבא!"

קודם כל הם התחבקו והתנשקו, ואחר-כך ניסה ז'אן מארה לברר באיזה נסי-בות ובאיזה דרכים הוא נהיה אבא ל-אותו בחור צעיר ונחמד, והתברר לו שזה יצא לו מאיזו צוענייה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

הוא הביא אותו לביתו, ואג-לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושתו, וכשעבדו-כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלוף, והבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-רים מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

